

Τα μαθηματικά είναι απλά: 1+1 κάνουν πάντα 2

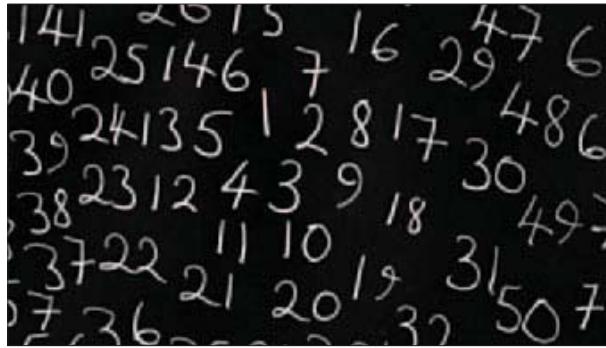
Σήμερα, η επίλυση προβλήματος θεωρείται ίδιας η πιο σημαντική γνωστική δεξιότητα στην καθημερινή άτομο αναγελματική μας ζωή. Ένα από το προβλήματα στα βρίσκοται αντιμέτωπο με μια δοσιμένη κατάσταση, επιμιμεῖ να φτάσει σε μια ζητούμενη, και δε γνωρίζει έναν εμφανή, άμεσο τρόπο πρόσβασης από τον δοσιμένο στον επιμημπό στόχο.

Της
Άδας
Σταυρινίδου
Διοικήσου*

Παραδειγμα μιας τέτοιας διεργασίας αποτελεί και η επίλυση ενός λεκτικού μαθηματικού προβλήματος, η οποία εμπέλεκε δύο γνωστικές διαδικασίες, την αναπάρσταση του προβλήματος, τι δηλαδή ζητάει το πρόβλημα, και την επίλυση, πώς μπορώ να φτάσω στη λύση του. Για να μπορεί να λύσει κάποιος ένα (μαθηματικό) πρόβλημα, επομένως, χρειάζεται πρώτα να προσδιορίσει τι του ζητάει, να δει δηλαδή προσεκτικά τις πληροφορίες που του παρέχει, να δημιουργήσει στη συνέχεια μια αναπαράσταση στηρίζομένη σε προηγουμένες (μαθηματικές) γνώσεις, εμπειρίες και δεξιότητες, να σχεδιάσει ένα μοντέλο επίλυσης και, τέλος, να εφαρμόσει το μοντέλο αυτό για την επίλυση του προβλήματος. Η διαδικασία ολοκληρώνεται, ασφαλώς, με την αξιολόγηση της διαδικασίας επίλυσης αλλά και του αποτελέσματος.

Στη σύγχρονη μαθηματική εκπαίδευση, οι μαθητές βρίσκονται αντιμέτωποι συνεχώς με προβλήματα, η λύση των οποίων απαιτεί όχι μόνο να γνωρίζουν και να εφαρμόζουν διαφορετικές στρατηγικές, αλλά και να είναι ευέλικτοι να επινοήσουν και καινούργια σχέδια επίλυσης. Τα αποτελέσματα στον διαγώνισμό PISA, στον οποίο δύνονται για επίλυση τέτοιου είδους προβλήματα, δινοτυχώς δεν είναι ενθαρρυντικά για πολλές χώρες και ιδίως για την Κύπρο. Οι μετρήσεις μέχρι πρόσφατα παρηγόρουν ότι οι μαθητές μας δισκολεύονται στη δημιουργία μιας λειτουργικής νοητικής αναπαράστασης του προβλήματος που καλούνται να λύσουν. Δυοκολεύονται να κατανοήσουν το πρόβλημα και να σχεδιάσουν το κατάλληλο μοντέλο επίλυσης. Αντίθετα, φαίνεται να τα καταφέρνουν επαρκώς στην εκτέλεση των πράξεων που απαιτούνται για να λύσουν το πρόβλημα, από τη στιγμή που τους δοθεί η διαδικασία. Αυτό σημαίνει, όμως, ότι αδύνα-

νο κατά τη διάρκεια των κινήσεων προσήλουσης. Η επεξεργασία διαρκεί για ένα μικρό χρονικό διάστημα και ακολούθως μία αλλή σακκαδική κίνηση συμβαίνει.

Η τεχνική καταγραφής οφθαλμικών κινήσεων κατά την επίλυση προβλήματος είναι χρήσιμη γιατί μπορεί να παρέχει σημαντικές πληροφορίες για την αποσαφήνιση μιας ποικιλής γνωστικών διεργασιών, εντοπίζοντας το ακριβές σημείο στο οποίο κοιτάζει ένας συμμετέχων μια δεδομένη στιγμή, καθώς επίσης και τη σειρά με την οποία επεξεργάζεται συγκεκριμένες πληροφορίες. Ερευνητικά, διαπιστώνται σχέση μεταξύ της δραστηριότητας των οφθαλμών και των διεργασιών του εγκεφάλου κατά την επίλυση μαθηματικού προβλήματος. Για παράδειγμα, μεγαλύτερες σε διάρκεια προσήλωσης φανερώνουν ότι οι μαθητές δισκολεύονται να κατανοήσουν το πρόβλημα. Επίσης, οι προστηλώσεις οι οποίες συγκεντρώνονται σε μια μικρή περιοχή υποδεικνύουν εστιασμό και αποτελεσματική μελέτη από την πλευρά του συμμετέχοντος, ενώ οι προστηλώσεις σε πιο πλατιές περιοχές αντανακλούν μη αποτελεσματική στρατηγική. Η έρευνα που διεξήγουμε στο Κέντρο Εφαρμοσμένης Νευροεπιστήμης, στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, εποιάζεται στη χρήση τεχνικών καταγραφής οφθαλμικών κινήσεων για τη μελέτη των γνωστικών διεργασιών που εμπλέκονται στην επίλυση λεκτικού μαθηματικού προβλήματος. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε στο τηλέφωνο 22895190 ή να αποστείλετε μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση capamusy.ac.cy.